

ततः प्रत्यङ्गविभाग उक्तः तच्च अङ्गशब्दे ७२४० दर्शितम् । एवं समासत उक्ता विस्तारत उक्तं यथा
“विस्तारो ऽत ऊर्द्धम् । त्वचोऽभिहितः कथा घातवो मला दोषा यत्कृत्वाहानौ पुष्पुष उण्डुको हृदयं बुक्को च । आशयस्तु याताशयः पिताशयः ज्ञेयाशयो रक्ताशय आमाशयः पक्वाशयो मूत्राशयः स्त्रीणां गर्भाशयोऽपि इति । सार्द्धं त्रिव्यामन्यन्त्राणि पुंसां, स्त्रीणां सार्द्धं व्यासहीनानि । अथ नयनवदनघ्राणगुदमेद्राणि नव स्त्रोतांसि नराणां बहिर्मुखान्येतान्येव, स्त्रीणां सपराणि च त्रीणि हे स्तनयोरधस्ताद्रक्तवहश्च ।

मोडश कण्डराः । तासां श्रुतस्यः पादयोस्तावलो हस्त-पीवाष्ट्रेषु । तत्र हस्तपादगतानां कण्डराणां नखाः प्ररोहः । पीवाहृदयनिबन्धिनीनामधोभागगतानां मेद्राश्रोणिष्टनिबन्धिनीनामधोभागगतानां विन्धः मूर्द्धा-रुक्कोऽर्धपिण्डादीनाञ्च ।

सांसिरास्त्रायस्थिजालानि मूलैकं चत्वारि चत्वारि । तानि मणिबन्धगुल्फसंश्रितानि परस्परनिबद्धानि परस्परसंश्लिष्टानि परस्परगवाक्षितानि चेति यैर्गवाक्षितमिदं शरीरम् ।

षट् कूर्वास्ति हस्तपादपीवामेद्रेषु । हस्तयोर्द्वौ पादयोर्द्वौ पीवामेद्रेयोरेकैकः ।

महत्तो सांसरञ्जवचतस्रः पृष्ठवंशस्तमयतः पेशीनिबन्धनार्थं द्वे बाह्वो आभ्यन्तरे च द्वे ।

सप्त सेवन्यः । शिरसि विभक्ताः पञ्च, जिह्वायेफसोरेकैका । ताः परिहृत्तव्याः शस्त्रेण

चतुर्दशस्थ्रां संघाताः । तेषां त्रयो गुल्फजातवङ्ग्येषु एतेनेतरसक्थि ३ बाहू च द्वे व्याख्यातौ त्रिकशिरसोरेकैकः २ ।

चतुर्दशैव सीमन्ताः । ते चास्थिसंघातवङ्ग्यनीया यतस्तैर्युक्ता अस्थिसङ्घाताः । ये ह्युक्ताः । सङ्घातास्तु खल्वपादशक्रेषाम् ।

त्रीणि संपटीन्यस्थियतानि त्रैदवादिनो भाषन्ते । शल्यतन्त्रे तु त्रीण्येव शतानि । तेषां सर्वं श-मस्थियतं शाखास्तु । सप्तदशोत्तरं शतं श्रोणिपार्श्व-पृष्ठोदरोरसु ।

पीवां प्रत्यूर्द्धं त्रिषष्टिः । एवमस्थ्रां त्रीणि शतानि पूर्यन्ते” अस्थिशब्दे ५६८४० विहितः ।

“एकैकस्यान्त पादाङ्गुल्यां त्रीणि त्रीणि तानि पञ्चदश । तलकूर्चगुल्फसंश्रितानि दश । पाण्यामिकम् । जङ्घायां द्वे । जातुनेत्रकम् । एकमूराविति । त्रिंशदेवमेकस्मिन्

सक्थि भवन्ति । एतेनेतरसक्थि २० बाहू ६० च व्याख्यातौ ।

श्रोण्यां पञ्च तेषां गुदभग्नितम्बेषु चत्वारि । त्रिकसं-श्रितमेकम् । पार्श्वे षट् त्रिंशदेवमेकस्मिन्, द्वितीयेऽप्येवम् । द्वे । पृष्ठे त्रिंशत् । अष्टावुरसि । द्वे अक्षकसंज्ञे । पी-वायां नवकम् । कण्ठनाद्यां चत्वारि । द्वे हृन्वोः । दन्ता इति शब्दः । नासायां त्रीणि । एकं तालुनि । गण्ड-कसंज्ञेऽप्येकैकम् । षट् शिरसि ।

एतानि पञ्चविधानि भवन्ति । तद्यथा कपालरूपकतरुण-मलयनलकसंज्ञानि । तेषां जानुनितम्बांसगण्डतालुगुल्फ-शिरस्यु कपादानि । द्यनास्तु रुचकानि । घ्राणकर्ष-पीवाक्षिकोशेषु तरुणानि । पाणिपादपाश्वपृष्ठोदरो-रस्यु वलयानि, शेषाणि नलकसंज्ञानि । भवन्ति चात्र । आभ्यन्तरगतैः सारैर्यथा तिष्ठन्ति भूरुहाः । अस्थिसारै-स्तथा देहा भ्रियन्ते देहिनां भ्रुवम् । तस्माच्चिर-विनष्टेषु त्वङ्मांसेषु शरीरेणाम् । अस्थीनि न विनश्य-न्ति साराण्येतानि देहिनाम् । मांसान्यत्र निवृद्धानि शिराभिः स्नायुमिक्षया । अस्थीन्यालम्बनं क्षला न शीर्यन्ते पतन्ति वा ।

सन्धयस्तु द्विविधायेष्टावन्तः स्थिराश्च । ग्राखास्तु हृन्वोः कक्षास्तु चेष्टावन्तस्तु सन्धयः । शेषास्तु सन्धयः सर्वे विज्ञेया हि स्थिरा नुधैः । सङ्घातस्तु दयोत्तरे द्वे शते तेषां शाखास्तदधरिरेकोनषष्टिः कोष्ठे पीवां प्रत्यूर्द्धं त्रयोपतिः । एकैकस्यां पादाङ्गुल्यां त्रयस्तयो हा-वङ्गुष्ठे ते चतुर्दश । जातुगुल्फवङ्ग्येषु एकैकः २ । एवं सप्तदशैकस्मिन् सक्थि भवन्ति । एतेनेतरसक्थि १७ बाहू २४ च व्याख्यातौ । त्रयः कटीकपालेषु । चतुर्विंशतिः पृष्ठवंशे तावन्त एव पार्श्वयोः । उरस्यष्टौ तावन्त एव पीवा-याम् । त्रयः कण्ठे । नाडीषु हृदयकोमनिबद्धास्त्र-यादश । दन्तपरिमाणा ३२ दन्तमूलेषु । यत्रः काकलके नासायाश्च । द्वौ वर्त्ममण्डलजौ नेत्राश्रयौ । गण्डकर्णश-स्त्रेषु एकैकः । द्वौ हस्तमन्थौ । हावुपरिष्ठाद्भ्रुवोः शङ्ख-योश्च । पञ्च शिरःकपालेषु । एको मूर्द्धि । त एते सन्ध-योऽष्टविधाः । कोरोदूखलसामुद्रप्रतरतुल्यसेवनीवायव-तुल्यमण्डलशङ्खावर्त्ताः । तेषामङ्गुलिमणिबन्धगुल्फ-जातुकूर्चरेषु कोराः सन्धयः । कलावङ्गुल्यदशनेषु दूखलाः । असंपीठगुदभग्नितम्बेषु सांसृहाः । पीवां पृष्ठवंशयोः प्रतराः । शिरःकटीकपालेषु तुल्यसेवनी । हृन्वो रुभवतस्तु वायसतुण्डाः । कण्ठहृदयनेत्रकोमनाडीषु मण्डलाः । ओत्तुशङ्काटकेषु गङ्गावर्त्ताः । तेषां नाम-